

Феликс Кривин

– Доктор Фауст, хватит философий,
и давайте говорить всерьёз!
Мефистофель повернулся в профиль,
чтобы резче обозначить хвост.

Всё темнее становилась темень,
за окном неслышно притаясь.
За окном невидимое время
уносило жизнь – за часом час.

И в старинном кресле – неподвижен –
близоруко щурился на свет
доктор Фауст, маг и чернокнижник,
утомлённый старый человек.

– Доктор Фауст, будьте оптимистом,
у меня для вас в запасе жизнь.
Двести лет... пожалуй, даже триста –
за здоровый этот оптимизм!

Что он хочет, этот бес нечистый,
этот полудемон, полушут?
– Не ищите, Фауст, вечных истин.
Истины к добру не приведут...

Мало ли иллюзий есть прекрасных?
Доктор Фауст, ну же, откажись!
Гаснут звёзды. В доме свечи гаснут.
В старом кресле угасает жизнь.

פליקס קריבין

דוקטור פאוסט, די עם פילוסופיות,
נדבר ברצינות עכשיו!
מגלה מפיטו את הפרופיל
ש'ראו לו טוב את הזנב.

נעצר מרוץ הזמן בדלת
ונמס פתאום בדמדומים.
אפלט הלילה הקודרת
במקצת בלעה את החיים.

ובכורסתו יושב שכוח,
מתבונן באור המהבהב,
דוקטור פאוסט, אמגושי ידוע,
איש זה מבוגר וזה עייף.

- דוקטור פאוסט, - הוא לחש אינטימית, -
תקבל ממני מתנה:
במידה ותיעשה אופטימי
עוד תחיה כשלוש מאות שנה!

מה רוצה טיפוס מגעיל כמוהו,
זה חצי-ליצן, חצי-פנטום?..
- שתבין: חיפוש חוכמה בתוהו
לא יביא אותך לשום מקום!

חלומות - רק אשליה של אושר.
דוקטור פאוסט, יאללה, תוותר!
פוכבים קבו. ובא החושך.
ובבית הריק דער הנר...